

Tháng 10 năm 2012

Chồng em là tiến sĩ ngành Hóa. Khi đó anh sang Nhật theo học bổng của Jica. Sau khi sang khoảng 6 tháng thì anh cũng muốn gia đình ở gần nhau nên làm thủ tục bảo lãnh cho em và con gái đầu lúc đó 3 tuổi sang Nhật. Thời điểm đến Nhật là vào tháng 10, mùa thu. Lúc ngồi trên máy bay thì mệt ơ là mệt, nhưng vừa đặt chân xuống, thấy bầu trời trong xanh, thời tiết mát mẻ trong lành thì cảm giác người khỏe hẳn lên.

Rắc rối với người hàng xóm tầng dưới

Trước khi sang Nhật, chị Bình mới học hai bảng chữ cái Hiragana, Katakana và một số câu chào hỏi đơn giản nên không thể tránh khỏi những rắc rối đến từ rào cản ngôn ngữ.

Chuyện không biết tiếng nên mua nhầm đồ là chuyện thường ngày, nhiều nhất là nhầm dấm với dầu ăn rồi đường với muối, vì nó cứ giống giống nhau. Mua nhầm thì cũng chỉ là chuyện nhỏ thôi, nhưng em đã có một trải nghiệm đáng nhớ như thế này.

Hôm đấy người ta để lại thư báo trong hòm thư nhà em. Ngày mới sang không biết tiếng nên em cũng không để ý đến lá thư đó. Tối hôm ấy em nghe bên ngoài có tiếng chuông cửa, là của bác trai hàng xóm tầng dưới. Mở cửa ra gặp bác, mình chỉ nghe được mỗi câu dame dame của bác. Bác giơ tay ra hiệu một hồi mà hai vợ chồng vẫn cứ ngẩn ngơ không hiểu chuyện gì xảy ra. Vậy là bác dẫn xuống nhà bác xem thì nhìn thấy nền nhà bác ướt sũng.

Hóa ra nội dung trong tờ thông báo kia là người ta sẽ sửa chữa đường ống nước ở bồn rửa tay trong nhà vệ sinh và yêu cầu mình là đừng dùng nước ở vị trí đấy. Nhà em vẫn dùng nước sinh hoạt như bình thường trong khi đường ống đang được sửa chữa nên nước từ nhà em xả xuống nhà của bác tầng dưới. Em vừa thấy ngại vừa thấy khổ thân bác. Lúc ấy em định lau nhà cho bác nhưng bác lại bảo không sao và cũng không hề tỏ ra cáu giận hai vợ chồng.

Tham gia lớp học tình nguyện tiếng Nhật

Những ngày đầu vì chưa thể tự mình đi đâu và cũng hạn chế trong giao tiếp, chị Bình đã có khoảng thời gian cảm thấy khá lạc lõng.

Trước khi sang Nhật thì em cũng có nghe nói là ở Nhật rất yên tĩnh, không ồn ào nhưng sang đến nơi thì thấy yên tĩnh hơn cả mình tưởng tượng. Chồng em thường xuyên ở phòng nghiên cứu đến 11, 12 giờ đêm mới về. Con gái thì 8 rưỡi, 9 giờ là ngủ rồi. Thời gian mình thức chờ chồng về, thấy bên ngoài đường không một bóng người, không nghe thấy một âm thanh gì. Yên tĩnh đến mức đáng sợ.

Tuy vậy tham gia lớp học tiếng Nhật tình nguyện được tổ chức trong trường đại học giúp chị giải tỏa tâm trạng, cảm thấy vui hơn vì được giao lưu với mọi người, được nói chuyện nhiều hơn.

Ở lớp tình nguyện, ngoài tiếng Nhật thì em còn được tìm hiểu thêm rất nhiều về văn hóa Nhật, những lễ hội truyền thống. Ví dụ như vào hinamatsuri thì các cô cũng tự tay mang búp bê nhà mình đến. Hầu hết những sự kiện thường niên của Nhật em đều được tìm hiểu tại lớp học văn hóa.

Các cô giáo ở trung tâm thường hay hỏi là cuối tuần bạn đã đi đâu, đã làm gì, đã hiểu được những gì về nước Nhật. Như vậy vừa để rèn luyện tiếng vừa để xem mình có hiểu về văn hóa Nhật Bản hay không.

Động lực học tiếng Nhật

Một trong những lý do khiến chị Bình muốn học tiếng Nhật nhiều hơn là vì chị cảm thấy vui khi thấy bản thân tiến bộ, có thể sử dụng tiếng Nhật thoải mái mà không cần sự hỗ trợ của người khác.

Đầu tiên, đến với tiếng Nhật là do bắt buộc phải học vì mình sinh sống ở đây. Nhưng đến khi càng học thì càng thấy thích, thấy vui vì cứ học thêm một ít thì lại nói được nhiều thêm, giao tiếp được thêm một ít thì cảm thấy cuộc sống thú vị hơn nên từ đó lại có thêm động lực học.

Khi mới sang mỗi lần con ốm thì lại phải nhờ một bạn trong trường. Bạn ấy cũng rất nhiệt tình nhưng không phải lúc nào cũng rảnh. Trẻ con ốm thì có giờ giấc nào đâu. Nhiều khi đêm hôm cũng phải đưa con đi bệnh viện. Mỗi lần con ốm lại phải nhờ bạn ấy đi cùng, dù người ta không phàn nàn nhưng mình cũng cảm thấy áy náy. Khi mình nói được tiếng Nhật nhiều hơn thì cũng tự tin hơn, tự đi phòng khám gặp bác sĩ, nói chuyện với bác sĩ. Bác sĩ giải thích thuốc uống thế nào mình cũng hiểu được.

Trở thành giáo viên tiếng Nhật

Giữ niềm yêu thích với tiếng Nhật ngay cả sau khi trở về Việt Nam, chị Bình từ bỏ công việc trước đó và chuyển sang dạy tiếng Nhật cho các bạn thực tập sinh tại một công ty phái cử.

Em thường dặn các bạn học viên sang Nhật làm việc thì đương nhiên là phải học tốt tiếng Nhật rồi nhưng mà ngoài ra các bạn cũng phải tích cực quan sát. Khi có một vấn đề gì thì lúc nào cũng phải đặt câu hỏi tại sao lại như vậy. Đặt nhiều câu hỏi tại sao để mình hiểu được ngọn ngành của vấn đề, lý do người ta làm thế. Biết được lý do thì mình sẽ học theo làm theo được.

Ngày xưa ở lớp tình nguyện tiếng Nhật, em luôn phải đổi dép trước khi vào phòng vì dép đi trong nhà thì tầng trên một kiểu, tầng dưới lại một kiểu khác. Ví dụ như lên phòng tầng 2 học thì phải thay dép. Lúc xuống thư viện tầng 1 cũng phải thay đôi dép khác. Lúc đầu thấy rất rắc rối nhưng khi mình sử dụng một thời gian thì nhận thấy là à người ta quy định như thế là có lý do. Bởi vì sàn thư viện thì họ lát sàn gỗ để trẻ con chạy ngồi nằm bò đọc truyện, nên vào thư viện thì sẽ đi dép khác. Lớp học ở tầng trên dùng loại sàn khác nên sẽ dùng đôi dép khác. Mình cứ để ý dần dần thì sẽ hiểu được lý do. Khi hiểu ra lý do sẽ cảm thấy chuyện dùng những loại dép khác nhau là đương nhiên và không còn cảm thấy phiền hà nữa.

Trong bài phỏng vấn chị Bình cũng kể chị đã vô ý làm dột nhà bác hàng xóm tầng dưới. Tuy nhiên sự cố đó đã giúp hai vợ chồng anh chị làm quen với bác. Về sau gia đình chị và bác trở nên thân thiết đến mức cùng đi siêu thị hoặc tặng đồ ăn cho nhau.

Trong bộ phim “Xuân đến Nhật Bản” Xuân cũng từng gặp rắc rối với ông hàng xóm như chị Bình. Tuy vậy không may mắn như chị Bình, người hàng xóm của Xuân khá khó tính và đã nổi giận với cô. Khi xảy ra sự cố và không biết mình đã làm sai ở đâu thì nên xử trí thế nào? Hãy theo dõi nội dung tập 6 của “Xuân đến Nhật Bản” để tìm hiểu chiến lược giao tiếp khi muốn xác nhận với đối phương là mình đã lỡ làm sai ở đâu nhé.

Có thể bạn muốn biết

*Xuân đến Nhật Bản! là một tiểu mục trong chương trình truyền hình học tiếng Nhật HIKIDASU NIHONGO (Phát huy tiếng Nhật của bạn) do Quỹ Giao lưu Quốc tế Nhật Bản xây dựng.